

Előfizetési díj:
Vidékre postán vagy helyben házhoz
Egy évre 20.-
Félévre 10.-
Negyedévre 5.-
Egy hóra 1.80
Egy szám 6 krajczár.
Hirdetési díj: 9 hasábos petiszer egy-
széri hirdetésre 12 kr., többször 10 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésért kü-
lön 30 kr.
Nyitólír: 6 hasábos sor 30 krajczár.

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.
Kiadó hivatal:
Budapest, IV. hímző-utca 1. sz.
hová az előfizetési pénzek küldendők.

A törökök fölkelése.

A mozgalom egyre terjed. Ezen hir-
rel köszöntött be ma a táviró. Agyukkal,
fégyverrel és pénzzel is jól ellátott legiók
vonulnak a hegyek közé, hogy ki-ki törve
nyugtalanítsák a győzelmes orosz hadse-
reget, melyet az angol hajóhad odcázve-
kelt az általuk elfoglalt földterületre.

Drága egy mulatság. Ott állani hadi
lábán. Minden áldott nap emésztí a nehe-
zen megszerezhető kölcsönöket. A ragály,
háboru nélkül is tömegesen küldi a más
világra a hódító caesar zsoldosait. Egyéb
sem kellett, mint hogy a mohamedánok
szabadságuk és megmaradt vagyonuk vé-
delmére guerilla csapatokat alakítsanak,
a melyek oly hatásos védelmet nyújtanak
mindentűt, a hol idegen hadsereg
tartja megszállva a hazai földet.

Az oroszok már talán azt sem bán-
kák, ha nyílt háborúra kerülne a dolog
között és Anglia között. Mert a jelen
helyzet elviselhetlen, rosszabb a háborúnál:
pénzt és katonát emészt egyaránt, anélkül,
hogy eredményt kezesgetné. Angliának
azonban fontos okai vannak e szorultság-
ban vesződni hagyni az orosz hadakat.
Ha egyéb oka nem volna, elég ok az,
hogy a francziákat nem akarja megzavarni
a világhírhatalom megnyitását és megke-
zében. Pedig ennél fontosabb ok is van,
s ez az, hogy a Franciaországnak nyújtott
kedvezmény mellett Oroszország napról-
napra gyengül, esatákat vesz, anélkül,
hogy harcolna, sőt az általa fölemészített
kölcsön drága kamataiban még maga
tartja ki az angol hajóhadat, mert hát a
kölcsönök, bármily csatornákon kerülnek
legyen is Oroszország kezébe, a körforgás
természeténél fogva, visszajutnak az angol
forráshoz, a honnan eredtek.

A mohamedánok fölkelése óta az
unatkozás ellen sem panaszokhat Miklós
nagyherceg. Ezek elnyomására erősítése-
ket kér, de még el sem nyomhatja őket,
már Konstantinápolyt fenyegeti a kitérés.
Mert hogy kitérés lesz ott is, arról szá-
mos jel tanuskodik. Végre is a mohame-
dán világ kezd belátni, hogy vezették
a szultán kormányzó megvesztegetett t. na-
nosok. S ha nem akarták volna belátni,
erőszakkal nyitják ki szemüket. Az orosz
góg ugyanis sokkal esztelemből kivánsá-
gaiban és cselekedeteiben, hogy fel ne
láztassa a türelmes népek legtürelmeseb-
bét is. Nem elég, hogy a kancsuka-rend-
szer elviselhetetlenné tette mindjárt kez-
detleg a meghódított részekben inangurált
kormányzatot: magában Konstantinápoly-
ban botránysan lép fel a muszka dara-
bosság. Vallási lekiismeretében sérti a
népet és teszi ezt oly kihívólag, a mely
a legiámborabb mohamedánok is arcába
szókteti a vért.

Egy példa ismét, mennyire képes lealja-
sítani uralkodókat a hatalomvágy. Szakita-
nak népek vallási, nemzeti és történelmi
érzelmeivel, összecsofolódnak és ölelke-
znek a pokollal is, csakhogy csilloghassan-
ak a meggyalázott trónon.

Ez több, mint a mennyit még a legszolga-
lelkűbb nép is eltűrhet. Mert eltűrheti azt,
hogy bambuszszálal verjék hátát, eltűrheti,
hogy kiszípolozzák kéjencz pasák, csak
vallási és nemzeti érzelmei ne sértsenek
meg. De már azt nem tűrheti el, hogy
profanisálják templomait és ura megcsó-
kolja a vasvesszőt, mely véresre sebezti az
idegen járom alá került nép testét.

A mohamedánok türelmének is határa
van. A határt átlépték a muszka rubelek
által megnyert udvari tanácsosok, s az a
fölkelés, mely Rumeliát oly kellemetlen
tartozkodási helyül teszi az oroszok szá-
mára, mint futó tűz csakhamar be fog
csapni Konstantinápoly falai közé. A szul-
tán környezetében már is nagy a rettegés,
befolyásos emberek pedig mindinkább fog-
lalkozni kezdenek új és gyökeres tisztítá-
sal a dolma-bagdsei palotában.

E tisztítás a szultán trónjára is kiter-
jedne. E rennye fejű, szédelvény jellemű
uralkodó ellen, az oroszokkal való barátsá-
ga miatt, rendkívül nagy a felháborodás.
E felháborodást csupán egy hajszál vá-
lasztja el a lázadástól. Az angoloktól függ,
hogy e hajszál átteleje a nép, s az angol-
ok bizonyára nem is fogják tartózkodni ki-
adni a jelszót, mihelyt idejé látják, hogy a
trónváltozással általános jellegű kormány-
válság is legyen összekötve.

Mint a „Bud. Corr.“ értesül, meg fog
engedni az osztrák államvasutnak, a Karan-
sebes-orvosai vonal forgalmát május
18-án megnyitni, mihelyt e vonal műszak-
rendőri bejárása megtörtént. Verrierovánd a
csatlakozást, mely nem az osztrák államvasutnak, ha-
nem a román kormány engedélyeztetett, termé-
zetesen csak akkor fogja a kormány megengedni,
ha a román kormány az illető szerződésben elvált
minden kötelezettségeinek megfelel.

Az új büntető codex tudvalevőleg csak
a büntetési és vétségekre vonatkozik. A kihá-
sokról a rendőri büntető codex fog intéz-
kedni, mely már elkészült s legközelebb terjesztik
a képviselő ház elé. A rendőri büntető codex
123. §-ból áll, ha ez is elfogadják a törvényho-
zás által akkor a büntető codex az életbelépte-
sített törvény is csakhamar előterjesztett lesz. A
büntető codex már feltérjlesztett ő felségéhez
szentesített végett s a képviselőház legközelebbi
ülésén fog kihirdetenni s szövege május elején je-
lenik meg a hivatalos lapban.

Mint a „Bud. Corr.“ értesül, meg fog
engedni az osztrák államvasutnak, a Karan-
sebes-orvosai vonal forgalmát május
18-án megnyitni, mihelyt e vonal műszak-
rendőri bejárása megtörtént. Verrierovánd a
csatlakozást, mely nem az osztrák államvasutnak, ha-
nem a román kormány engedélyeztetett, termé-
zetesen csak akkor fogja a kormány megengedni,
ha a román kormány az illető szerződésben elvált
minden kötelezettségeinek megfelel.

Az új Presse mai száma alaplatannak
tartja azon hirt, hogy a kormányok a májusi sti-
puliókban alapuló kiegyezést, a mely fölött vég-
leges megállapodást kötni mindaddig nem sike-
rült, ideiglenes elfogadásra fogják aján-
lani a parlamentnek. Ilyen provisorium elfo-
gadása az új Presse szerint még nehezebben lesz
kivívható, mint a kormány előterjesztésének végle-
ges elfogadása; mert a definitivum 10 évre
terjed ki, e provisorium pedig a körülmények
szerint tovább is tarthat, eltarthat t. i. mindaddig
mig az egyik félnek kedve lesz feltartóztatni a de-
finitivum egység megkötését.

Apponyi Albert gróf, a „habarék-párt“
egyik vezére, hobrol választóhoz nyit levelet
intézet, a melyben indokolja az új fúsiót. A szelső
jobboldal volt vezérének pártállása — a levél szá-
vól szerint — csak külalakjában változott meg s
elvéladásról a szelső jobboldal részéről szó
sem lehet. Vajon mit fognak szólni a független
szabadelvtűk Apponyi ezen fejtegetéseivel, mert
ha azok igazak, akkor a független szabadelvtűk-
nek kellett feladni elveiket.

A „habarék-párt“ Gömörben. A
„Gömöri Közöny“ -ben olvassuk a következő
sorokat: „Az új fúsiót — mely a heterogen ele-
meknek természetellenes egytűve erőszakolással
egybecsál alig tekinthető — nem vár semmi
jó eredményt senki, legkevésbé a nemzet.“ Az
ellenzék szellemű „Gömöri Közöny“ eme sorai-
nak jelentőségét kölcsönöz azon körülmény, hogy
Gömörmegyeinek jelenlegi képviselői mind a
habarék-párthoz számítanak, s miután a „G. K.“
között szerint a megye irányadó férfainak véle-
ményeit szokta vissza tükrözteni, az idézett sor-
okból azt merjük következtetni, hogy a gömöri
hat képviselőnek a habarék-párthoz való csatlako-
dását Gömörben nem fogadják kedvezően.

Fegyverrel kobzás. A kassai „Pannonia“
nak írják S.-A.-Ujhelyről, hogy a legenyem-
bírhályi vasuti állomás ires raktárában a pénz-
gyűrkők eldoboztak Oroszországból jövő 8
láda fegyverszállítmányt. Közelebbi részletek hi-
ányoznak.

Budapest, april 25.

A rumeliai lázadás mint a hófuvatag
minden napon nagyobb mérvet ölt magára, teg-
nap még csak 15,000 lázadóról hallottunk, ma
már az újságok ezen számot 40,000-re emelik s
ki tudja holnapig mennyire fog a felkelők száma
szaporodni.

Elliot bécsi angol követ annyira
érettekné látja már a dolgokat, hogy a háboru
kitérését nem szereti továbbra elnapolva látni s
ki is mondogta, miszerint: „Angliának nincs
többé kedve megengedni, hogy a congressus
komédiát tovább is játsszák.“ Az angol tenger-
nagy Hornby pedig már meg
kapta a parancsot, hogy törjön át a Bosporu-
son a Fekete tengerbe. Konstantiná-
polyban magában az állapotok bizonytalansága
miatt az ingerültség mindig fokozódik s
ez leginkább a szultán ellen irányul.

Ezalatt Anglia mindentűt felüli toborzó
sátor, hogy önkényeseket gyűjtson, jelesül Aden-
ben, Maskateben és déli Arabiában
tömegesen jönnek az önkényesek, kik katonai
szolgálatba iratják magukat.

A német kabinet legújabbán egy kelep-
csebe akarta keríteni Angliát, hogy Münster
gróf közbenjárásával felajánlotta véd-
dőszerződéséget az európai béke
biztosítására. Salisbury azonban ezen
ajánlatot igen hidegen fogadta és kijelenté
Münster grófnak, hogy a Franciaországra való
tekintet legnagyobb óvatosságra kö-
telezi Angliát, mivel ezen szövetség
legnagyobb bizalmatlanságot kelte-
ne Franciaországban.

Miklós nagyherceg utolsó látogató-
sával a törökökön olyan csufaságot kö-
vetett el, melynek hatása kiszámíthatatlanok.
Miklós nagyherceg kérészközlö, hogy a 160
főnyi kíséretével jelen lehessen a Medsidje mecset-
ben a szultán „szelamlik“-ján vagyis hivatalos
pénteki istentiszteletén. A szultán elég gyenge
volt e kívánságának engedni. Egész Stambulban
rögtön hirt terjedt e profanisációnak, melyet a
szultán és a mecset szenvedett. A meghotránk-
zás hírlása hangzott végig a városban, s a mo-
hamedánok elkeseredése óriási lett, főleg mikor
megtudták, hogy az istentisztelet után a szultán
karomfogva sétált haza a nagyherceggel. Abdul
Hamid az oroszok iránti gyűlöletben magatartása
folytán általánban elvesztette tekintélyét alttalvóli
előtt. Ujabbán ismét az a hír keringett, hogy
megfogják buktatni, s hogy testvérét
Rechad effendit akarják a trónra ü-
tetni, a ki ép oly erélyes, a mily gyöngye Abdul
Hamid.

Beavatott körökben összecsküvésről
beszélnek, melyet politikai és katonai no-
tabilitások támogatnak s mely oda irányul,
hogy Törökország újra felvesse a harcot Orosz-
országgal. A török hazafiak azonban attól tartan-
ak, hogy a gyáva Abdul Hamid szövetséget köt
Oroszországgal. Azért óvatosságból a szultán de-
trónusai akarják. Utóda csak a bator Rechad le-
het, minthogy Murad még mindig gyöngyölkedik.
Mivel valószínű, hogy trónváltás esetén az orosz-
ok megszállják Konstantinápolyt, a török haza-
fiak egyuttal azt terveztek, hogy a kormányzó-
hely a Bosporus asziai partjaira tetsessék
át. Ez iránt már tényleg előkészületek tétettek. 14
nap óta egész csendben az aszai partra szállítják
a top hánéi fegyvergyárból az értékes tüzérségi
anyagot. A makrikói gyárból jelenként szállítják
el a töltényeket és puskaport Anatoli-
Kavakba, mely szemben van Bujukde-
rével.

Ugyane tájon kis öböl van, melyet Hornby
tengernagy két pancézos hajó állomáshelyül szem-
lél ki. Számos török főmélóság előkészületet
tesz, hogy nyári lakás ürügye alatt az aszai part-
ra költözzenek. Brásórról, mint új székhelyről is
sokat beszélnek. Oda költöznek Rechad, ha
Abdul Hamid tovább is az oroszok rabszol-
gája maradna. Az összecsküvők és hazafiak
Konstantinápoly védelmét az angolokra akarják
bízni, ha ezek előbb tudnák a fővárost elfoglalni,

mint az oroszok, mi azonban nem könnyű és nem
is valószínű. Az orosz táborban közel állónak
mondják Konstantinápoly megszállását. A török
hadsereg, mely a fővárost védí, 135,000 em-
ber, közöttük legalább 85,000 harcos, sőt Ach-
med Vefik pasa 150,000 embert ajánlott fel
Angliának szövetség esetére, de mégis kétes, meg
tudnák-e a törökök támadás esetén Konstantiná-
polyt védeni. Stambulban s a környéken az angol-
ok nagy vásárlásokat tesznek, szállítási szerződé-
seket kötnek s kereskedelmi hajókat bérelnék
ki. De orosz háboru esetén a török hadsereg egy
részét Ázsiában kell hagyni, minthogy az arab
lakosság közt nagy mozgalom uralkodik.

Oroszország soha nem volt oly közel
nagy sárga tetőpontra elérhetőséghez, de egy-
szerint legmélyebb bukásához, mint jelenleg;
az elsőbet okvetetlen elérte volna, ha Ang-
lia közbe nem szől, s nem dobja kardját a
mérlegbe, most pedig egyszerre oly kicsinynek
zsongorodik, hogy majd nem szánandónak lehetne
mondani, ha annyi az emberiség, az isten és min-
den nemzetjogi törvények elleni bánt nem köve-
tett volna el. Még pedig korán sines ott, hová
ezen búnei sodorják.

A hírlapok által közölt hírek közül
még legautentikusabb forrásból oly tu-
dósítást érkeztünk meg, melyek a muszka hadseregnek
közel álló végromlását Törökországban kétsége-
lenné teszik. Egy városunkban időző magas dip-
lomatiái egység legfeketébb színben
festi a muszka hadsereg állapotát, úgy annyira,
hogy véleménye szerint, ha még két hétig húzzák
az angolok a sem háboru sem béke állapotot, a
muszka hadsereg minden eddigi nyert előnyét
kénytelen lesz ott hagyni s magának haza felé
út tőni, soha vissza nem térés fejeiben.

De meg a német kabinetnek rögtön
eljárólása is megerősíti mindazon fölvetéseket,
melyek Muszkaországra nézve tápláltak. A né-
met kabinet ugyanis megjött azon eredménytől,
mely intrígáiból származott, már szeretné cserben
hagyni az általa reménytelenül haladó muszka
ügyet s közelit mindinkább Ausztriához és
Angliához, az az utóbbi, mint fennebb jelez-
tük, misem akar ajánlatára hallani. S így a má-
sik autokrat hatalom is oda jutott, hogy saját
magá biztonságban maradását látja veszélyeztetve.
De senki sem fog vele szövetsézi, mert noha né-
melykor az árulás gyümölcseit szereti is valaki,
az áruló mind megvetett személy marad.

A románok már a letéteményezési ban-
kot, a miniszterek leváltását, a földhelt okmá-
nyait és egyéb fontos iramonyokat Bukarestből
Krajovába vitték át. Károly fejedelem
magá is egy vizsgálati ut úrgye alatt Krajó-
vába készül, hol addig számdézők maradni, míg
a dolgok más fordulatot vesznek.

A kécsi újság azt állítja, hogy Elliot
lord bécsi angol nagy követ gróf Andrassy-
val egy hosszasan tartó konferenciában igen fon-
tos egyezményekre jutott s azonnal kormányának
jelentést tett.

Noha a Nordd. Allg. Ztg. az új orosz
kölcsönre vonatkozó híreket meghazudtolja, úgy
é mégis megtörtént és a meghazudtolás csak
onnet eről, mivel ezen kölcsönlelet Reutersn
czég által visszautasított.

A honvédségbeli előléptetések.

A májusi előléptések meglelt, melyek a holnapi
hivatalos lapban fognak megjelenni, a követke-
zőkben adjuk:

AZ „EGYETÉRTÉS“ TÁRCZÁJA.
Az ördög szolgálója.
— REGÉNY —
IRTA GONZALES EMMANUEL.
Franciaából fordítja: NYÁRY LÁSZLÓ.
HARMADIK KÖNYV.
— 48-ik fejelet.
Egyszerre fordulat látszott beállani a bírák
véleményében. Kérdézet tekintének reá; egyes
szavak hallatszóttak, melyeknek értelmét nem vala
képes felolgni.

legbensőbb szeretet s ragaszkodás merő számi-
tás; a becsület értem nélküli sző. Ezen embe-
rek itéltek először, nem tudom mily jognál fog-
va cselekedtem felett. Egyedül a te kedve-
dért, atyám, fogom lealjasítani magam előtt.
Távolróléden a számítók oty dolgokat kö-
vettek el, melyek nem maradhattak büntetlenül.
Táborba szállottam sbrém élén, megfogadván az
utolsó emberig kiirtani ezen banditákat; azonban
csakhamar elögyvén élelminék és löszereink,
mindent pénzre kellett tennem. El kellett adnom
nőm ékszerét, melyek, ha jól megfontoljuk, né-
mely az enyém is voltak. Nem jöved vissza egy
áldozattól sem, hogy győzelmet arassak a láza-
dók felett, csupán kötelességemet véltem teljesí-
teni urunk és királyunk ellen. — És megvetőleg
tekinve bírára: Most, — így folytató, — me-
lylytke mer elítélni, keljen az íl és vádoljon!

vonát őt magához és homlokán megcsókolá. — Ne-
mes szív, — rebegé, — nekéd köszönöm életem
utolsó örömét!

látod után. — Midőn ez elhaladt, te, ki
tudtad, hogy nem hord fegyvert magával, gyáván
rohantad őt meg, és kardod kettétört az ő kebe-
lében. A szerencsétlen eszméletlenül rogyott össze
vértócsába fúrozva. Késnyőző kezéd idegesen
kereste a tárczát, mely elvesztett vagyonodat
rejté; azonban én is ott voltam, néztem művedet,
és kacagtam a sors felett, mely oly gyorsan tel-
jesíté jóslataimat. Ekkor te felemeléd szemeidet,
és megismerél. Nem lévén több hátszóság, el-
hagytad a tárczát és a réteken keresztül elme-
nekél.

— kiáltá, — ezen levél ellenségeim által kohol-
tatott veszemre; hamis. Hivatkozom magának San-
Caraldonak tanúságára.
— Te akartad! — szakítá őt félben a strega
vadul kacagva. — Legyen úgy amint te kívánod.
Utoljára nyitá fel a rejték ajtót és kezeibe
tapsolt. San-Caraldo megjelent e hívásra.
— Lépjén be herceg, — mondá a strega.
— Diadoto hivatkozik tanúságára.
A herceg egy percze megállott a küszöbön
és meglepetve tekintett maga körül. Mindnyájan
felemelkedtek ülőhelyeikről.
— Fabiana, — mondá a herceg komolyan,
te hívtál; és én megjelentem.
Mit kívánsz tőlem?
— Gregorio de San-Caraldo, én megmen-
tettem életedet, — felelé a strega.
— Nem feledek el.
— Te jutalommal kínáltál meg.
— És te visszatámasztottad. Kívánj; kész
vagyok leróni tartozásomat.
— Jól van tehát! jelentésd ki, mindnyájunk
jelenlétében, hogy e levelet te mondottad Diadoto
tollába, és hogy ő irta azt önkézzel alá.
— Kitél kaptad e levelet? — kérdé megle-
petve a herceg.
— Azon emberek adták nekem, kik kacs-
tályodba vittek haladóokra.
— A nyomorultak!
— Mondtál inkább, a becsületesek! Ők bü-
ntetlenül rohantak volna ki, és nem tették.
— Igazad van strega.
— Egyetlenegy szóval lerohatód halálkötela-
zottságedet irantam. Hamis-e eme levél? — A
herceg összevonta szemöldökeit és egy perczig
igadozni látszott.
Mindzen szem feléje nézett. San-Caraldo Gre-
gorio semmi gyegylem! — kiáltá a strega tűn-
dők szemeikkel; Isten szent nevére kérek, —
mond meg az igazat.
— Jól van! — felelé a herceg láthatólag
megindulva, — fájdalommal valom be, fájdalom-
san ezen nemes aggyasztánrt, ki egész életében
a becsület szolgálója volt, hogy e levél hí elbeszélés
a történetnek.

